

Early Days

In one of the nicest nurseries in the world there were beds for three young people called John Napoleon, and Wendy Moira Angela, and Michael, the children of Mr. and Mrs. Darling. The nursery was wide and airy, with a large window, and a bright fire with a high fire-guard round it, and a big clock, and prettily-coloured nursery-rhyme pictures over the walls. It was in many ways a most interesting household. For one thing, although there was a pretty little parlour-maid called Liza, the children were **bathed**¹ and dressed by a big dog called Nana, whose kennel was kept in the nursery.

On the evening on which our story begins, Nana was dozing peacefully by the fireside, with her head between her paws. Mr. and Mrs. Darling were getting ready to go out to dinner and Nana was to be left in sole charge of the children. Presently the clock went off with a whirr, and struck – one, two, three, four, five, six – time to begin to put the children to bed.

Nana got up, and stretched herself, and carefully switched on the electric light. You would have been surprised to see how cleverly she managed to do that with her mouth. Then she turned the bedclothes neatly down and hung the little pyjamas over the fire-guard. She then trotted up to the bathroom and turned on the water; after feeling it with her paw to make sure that it was not too hot, she went off to look for Michael, who, being the youngest of the three children, must go to bed first. She returned immediately with him sitting **astride**² on her back as though she were a pony. Michael, of course, did not want to be bathed, but Nana was firm and, taking him to the bathroom, shut the door so that he should not be in a **draught**³. Then Mrs. Darling came to peep at him as he splashed about in the nice warm water.

První dny

V jednom z nejkrásnějších dětských pokojů na světě byly postýlky pro tři mladé lidi jménem John Napoleon, Wendy Moira Angela a Michael, děti pána a paní Darlingových. Dětský pokoj byl prostorný a vzdušný, s velikánským oknem a planoucím krbem s vysokou ochrannou mříží a velkými hodinami a hezky vybarvenými obrázky s dětskými říkankami na stěnách. Z mnoha důvodů to byla velmi zajímavá domácnost. Například proto, že přestože měli pěknou malou služku jménem Líza, děti koupal a oblékal velký pes, který se jmenoval Nana a v pokojíčku měl svou boudu.

Toho večera, kdy náš příběh začíná, Nana s hlavou mezi pac-kami klidně dřímala u ohně. Pán a paní Darlingovi se připravovali k odchodu na večeři a Nanu nechali samotnou, aby se postarala o děti. Za chvilku v hodinách zaskřípalo a odbilo jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest – čas dát děti do postele.

Nana vstala, protáhla se a opatrně rozsvítila elektrické světlo. Byli byste překvapeni, kdybyste viděli, jak šikovně to dokázala udělat tlamou. Pak stáhla elegantně pokrývky a pověsila malá pyžámka na mříž u krbu. Potom odklusala do koupelny a pustila vodu, a když packou zkontrolovala, že není moc horká, odešla pro Michaela, který musel jít do postele první, protože byl z dětí nejmladší. Hned se s ním vrátila, seděl jí obkročmo na zádech, jako by byla poník. Michael se samozřejmě koupat nechtěl, ale Nana byla přísná. Vzala ho do koupelny a zavřela dveře, aby nebyl v průvanu. Pak přišla paní Darlingová nakouknout, jak se šplouchá v příjemně teplé vodě.

Whilst Mrs. Darling was in the nursery she heard a wee noise outside the window, as a tiny figure, no bigger than a little boy, tried the window-latch, and vanished suddenly at her cry of surprise. She flung the window open, but there was nothing to be seen, nothing but the dim **roofs**⁴ of the neighbouring houses, and the deep blue sky above. She began to frighten herself with eerie bogie tales, for the same thing had happened the day before, when Nana had gone to the window and shut it down so quickly that she had cut off the boy's shadow. Mrs. Darling had found it in Nana's mouth, and had carefully folded it and put it away. But she soon felt reassured when her children came in together in answer to her call. John Napoleon and Wendy were playing at their favourite game of being Father and Mother, and Mrs. Darling's beautiful face beamed with delight as she listened to them. Suddenly, in rushed Mr. Darling, very much excited because he could not fasten his evening tie (evening ties are difficult things to fasten, you know). Mrs. Darling easily managed that for him, and he was soon skipping about the room with Michael on his back, dropping him finally into his bed with a big "bump-ah!"

Unfortunately, in going to the bathroom, Nana accidentally brushed against Mr. Darling's beautifully pressed black trousers, and left some of her grey clinging hairs upon them. Now no grown-up person likes hairy trousers, so Mr. Darling was very cross with Nana, and spoke of dismissing her. But Mrs. Darling told him about the weird apparition at the window, how Nana had barked at it and shut the window down so fast that its shadow had been cut clean off and left behind. She showed him the shadow, and told him how glad she was to have such a treasure as Nana for a nurse. "You see how very useful Nana is," concluded Mrs. Darling, as the faithful dog came in with Michael's bottle of cough mixture. But Michael was naughty, and would not take it; there was a fine fuss over it, when Wendy, being a clever little girl, hit on a brilliant idea.

Když byla paní Darlingová v pokojíčku, zaslechla za okny slaboučký zvuk, jak drobná postava, ne větší než malý chlapec, zkouší okenní kliku. Když vykřikla překvapením, náhle zmizel. Rázem otevřela okno, ale neviděla nic než temné střechy sousedních domů a nahoře hlubokou modrou oblohu. Začala se zneklidňovat strašidelnými příběhy o skřítcích, protože totéž se stalo den předtím, když šla Nana k oknu a zavřela ho tak rychle, že chlapcovi utrhla stín. Paní Darlingová ho našla v Nanině tlamě a opatrně ho přeložila a uložila. Ale hned se uklidnila, když uviděla své děti přicházet společně na její zavolání. John Napoleon a Wendy hráli svou oblíbenou hru na tatínka a maminku a krásná tvář paní Darlingové, jak je poslouchala, zářila radostí. Najednou dovnitř vběhl pan Darling, rozrušený, protože mu nešla zavázat večerní kravata (víte, večerní kravaty se zavazují těžko). Paní Darlingová to lehce zvládla a on brzo poskakoval po pokoji s Michaelem na zádech a nakonec zvolal: „bumbác“ a shodil ho do postele.

Naneštěstí se Nana při cestě do koupelny náhodou otřela panu Darlingovi o krásně vyžehlené černé kalhoty a nechala na nich ulpět pár svých šedých chlupů. Žádný dospělý nemá rád na kalhotách chlupy, takže se pan Darling na Nanu velmi zlobil a řekl, že ji propustí. Ale paní Darlingová mu řekla, co divného se objevilo za okny, jak na to Nana štekla a zavřela okno tak rychle, že se tomu utrhla stín a zůstal tam. Ukázala mu ten stín a řekla, jak je ráda, že má za chůvu takový poklad jako je Nana. „Vidíš, jak je Nana užitečná,“ uzavřela paní Darlingová, když ten věrný pes vcházel s kapkami na kašel v lahvičce pro Michaela. Ale Michael zlobil a nechtěl si je vzít. Nastal kolem toho pěkný povyk. Vtom Wendy, chytrá malá holčička, dostala vynikající nápad.

“Father should take some of *his* medicine to keep Michael company⁵.”

“Very well,” said Mr. Darling, “we shall see who is braver.” Two glasses were fetched and filled in a moment. “One, two, three,” cried Wendy; Michael took his like a man, but Mr. Darling only pretended to, and quietly hid the glass behind his back. John caught him in the act: “Father hasn’t taken his!” he cried, and Michael, seeing that he had been tricked, burst into a loud “Boo-hoo-oo!” Mr. Darling, to appease Michael, thought of what seemed to him an excellent joke. He poured his medicine into Nana’s drinking-bowl, and when poor Nana, thinking that it was something nice, ran eagerly to lap it up, he roared with laughter to see the reproachful eyes she turned upon him. The children, who loved their old nurse very dearly, were terribly distressed as she slunk to her kennel, looking as woeful and as hurt in her feelings as ever a dog did. Mr. Darling, angry that they did not enjoy his joke in the least, coaxed Nana out of her kennel, seized her by the collar and dragged her off in disgrace, to be chained up in the yard, “the proper place for dogs,” he said, in spite of the persuasions and pleadings of them all. Mrs. Darling comforted the children, kissing them very tenderly as mothers always do, tucked them up in their beds, sang them to sleep and, leaving the night-lights burning for company, crept softly out of the room to go to the dinner-party with Mr. Darling.

Everything in the big nursery was now still and quiet. Suddenly the night-lights flickered, waned, and went out one by one, and there darted into the room a tiny ball of fire, which flitted uneasily about and finally vanished into a jug. Then the same slender graceful figure that had so startled Mrs. Darling leapt from the darkness outside the window. There was just one click, the window was open, and the little creature stepped cautiously in. He seemed to be looking for something; and you will easily guess that what he was looking for was his shadow. “Tink, where are you?” he whispered, and as then the light shone on the jug he went on: “Tink, do you know where they have put it?”

„Tatínek by si měl vzít trochu svého léku, aby na tom byl tak jako Michael.“

„Výborně,“ řekl pan Darling, „uvidíme, kdo je statečnější.“ Přinesli dvě skleničky a okamžitě je naplnili. „Raz, dva, tři,“ zvolala Wendy. Michael si srdnatě vzal svou, ale pan Darling to jen předstíral a tiše skleničku schoval za zády. John ho při tom nacytal. „Tatínek si ji nevzal!“ vykřikl a Michael, když viděl, že byl oklamán, propukl v hlasitý pláč. Pan Darling, aby Michaela uklidnil, vymyslel něco, co se mu zdálo jako výborný žert. Vylil svůj lék do Naniny misky na pití, a když to chudák Nana, v domnění, že to je něco dobrého, nadšeně běžela zhltnout, zaburácel smíchem, když viděl, s jakým vyčítavým pohledem se na něj obrátila. Děti, které svou chuť velmi milovaly, hrozně rozrušilo, jak se vplížila do své boudy, s žalostným pohledem a zraněna ve svých citech, jak to psi vždy dělali. Pan Darling, rozzlobený, že je jeho žert ani trochu nepotěšil, Nanu přemlouval, ať z boudy vyleze, popadl ji za obojek a hanebně táhl ven, aby ji uvázal na dvoře, „na místo, kam psi patří“, jak řekl, navzdory přemlouvání a naléhání všech. Paní Darlingová děti uklidňovala, něžně je políbila, jak to maminky dělají, dala je do postýlek, zazpívala jim na dobrou noc a nechala svítit noční lampičky. Tiše se vyplížila z pokoje, aby s panem Darlingem odešla na slavnostní večeři.

Všechno ve velkém dětském pokoji teď bylo klidné a tiché. Najednou se světla zatřepotala, slábla a lampičky, jedna po druhé, zhasly. Do pokoje jako šipka skočilo malé ohnivé klubko, které neklidně poletovalo kolem a nakonec zmizelo ve džbánu. Pak se ze tmy za oknem vynořila tatáž štíhlá půvabná postava, která tak polekala paní Darlingovou. Jen jedním cvaknutím se otevřelo okno a malá postava opatrně vstoupila. Byl to chlapec, který vypadal, že něco hledá a snadno byste uhádli, že to, co hledal, byl jeho stín. „Zvonilko, kde jsi?“ zašeptal, a jak džbán ozářilo světlo, pokračoval: „Zvonilko, nevíš, kam ho položili?“